

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Ο Γράννης κι' ο Μαρῆς
μελοῦνε κι' ἀπορεῖς.

M.— Μωρ' τί συμβαίνει ; Δὲ μοῦ λὲς ;
Γ.— Σκασμὸς καὶ μὴ φοβᾶσαι.
M.— Φοβῶμι πῶς ὁ πόλεμος ἐμύρισε.
Γ.— Πλανᾶσαι.
M.— Μ' ἀφοῦ ὁ πρέσβυς ἔφυγε ἀπὸ τὴν Πόλι, χάχα,
τί ἄλλο περιμένουμε ;
Γ.— Κι' ἂν ἔφυγε τί τάχα ;
Κι' ἐγὼ πολλάκις ἔφυγα, γιὰ πάντα νὰ σ' ἀφήσω
καὶ ὁμῶς βλέπεις πῶς ἐδῶ μοῦ μέλλει νὰ ψωφήσω.

“Ἄν ὁ Πανᾶς ὁ πρεσβευτὴς τὴν ἄφησε τὴν Πόλι,
ἐμείναν οἱ γραμματικοὶ καὶ οἱ κλητῆρες ὅλοι.
“Ἄν ὁ Πανᾶς ἀναχωρεῖ,
νὰ μὴ συγχίζεσαι, Μαρῆ.
Διακοπὴ τῶν σχέσεων μὲ τοῦτο δὲν ἐπέρχεται.
Εἶναι σκηνὴ ἀπ' τὰς κοινὰς.
Κι' ὁ Παμεινώντιος ὁ Πανᾶς
πολλάκις πάει κι' ἔρχεται
στὰς Πάτρας, στὰς Ἀθήνας,
μὰ δὲν τῶζήτησε κανεὶς πολιτικὰς εὐθύνας.

M.— Κι' ὁμῶς ἐμὲ ἡ γνώμη μου...
Γ.— Ὅποια καὶ νᾶχης γνώμη
Ὁ Τοῦρκος τοῦ Λευτέρη μας τῶζήτησε συγγνώμη,
κι' ἀφοῦ τὴν βλέπεις τὴν Τουρκιὰ συγγνώμη νὰ γυρεῦθῃ
σημάδι πῶς ὁ Γίγας μας καλὰ τὰ μαγερεύει,
κι' ὅταν ἀκούς τοὺς παλαβοὺς νὰ λὲν' ἀνοησίες,
λέγε τοὺς νὰ βουβαίνωνται
ὅτι σπανίως φαίνονται
στοὺς κόσμους οἱ Μεσσίες.

Ζαθόλου μὴ ζαλίζεσαι κι' ἄς μὴ σὲ τρῶνε ψύλλοι
γι' αὐτὲς τῆς τζιριτζάντζουλες τοῦ Γίγα μὲ τὴν Πύλη.
Ἐσένα ἡ γαῖδοῦρα σου εἶναι καλὰ δεμένη.
Γιὰ μπάριζολες μὴν ἀπορῆς.
Τοὺς ὀσσοὺς νὰ πορηγορῆς
ποῦ φεύγουν ξυλισμένοι
κι' οὔτε ποῦ ξανασκέπτονται νὰ πάνε στὴν Πρωσσία.
Αὐτὸ νὰ σκέπτεσαι πολὺ
κι' ὄχι τὸ γέρω μπαμπάλῃ
πῶζήτησε προσωρινὴν συγγνώμην τοῦ Μεσσία.

Ὁ Ροῦσσος νὰ σὲ συγκινῇ
μεγάλως, βρὲ ζευζέκη,
ποῦ τῶδσαν οἱ Γερμανοὶ
καὶ δευτερο πελέκι.

Κι' ἐνῶ ὁ Γάλλος στρατηγὸς
ταχὺς πετοῦσε καὶ γοργὸς
κομίζων τὸ παράσημο γιὰ τὸ Μεγάλον Δοῦκα,
ὁ Γερμανὸς πρωτίτερα τῶδσε τὴ ματσούκα.

Γιὰ τὸ Λευτέρη μὴ ῥωτᾶς
τί μπαριζολέτες κάνει.
Τὴ Γερμανία νὰ κυτᾶς
π' ὀλούθενε προφτάνει
καὶ θέλεις μ' ὑποβρύχια, θέλεις μ' ἀεροπλάνα,
ὁ γρόθος τῆς ὁ σιδηροῦς
τοὺς παμμεγίστους κι' ἰσχυροὺς
τσὼμίκρηνε καὶ τῶφφερε στὸ μπόδι τοῦ Φοντάνα.

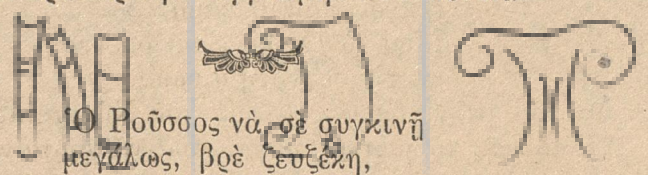
Γιὰ πόλεμο ἄς μὴ σοῦ τρῶν οἱ ψύλλοι τὸ κεφάλι.
M.— Μὰ λένε πῶς ἐβγήκανε κομητατζῆδες πάλι
καὶ μὰς πατοῦν τὰ σύνορα καὶ τοὺς φρουροὺς χτυποῦνε.
Γ.— Οὔτε κι' αὐτὰ πρὸς τὸ παρὸν νὰ μὴ σ' ἀνησυχῶνε
γιατὶ αὐτοὶ ποῦ σήμερον χαλοῦν τὴν οἰκουμένην,
τὴ σκύλλα τὴν ἐπίφοβη τὴν ἔχουνε δεμένη.

Δὲν θέλω τὸ κεφάλι σου καμμιὰ σκοτοῦρα νᾶχη
πῶς θὰ φερθοῦν οἱ Βούλγαροι καὶ ποῦ θὰ πάν οἱ Βλάχοι.
Τὰ σύνορά σου δὲν πατοῦν.
Στραβοὶ στὸ χάος περβατοῦν
κι' ἄλλοι τοὺς ὀδηγᾶνε
καὶ μὴν ἀκούς τί σκέπτονται καὶ τί φλασκολογᾶνε.
Καθὼς ἐπίσης ξέγνοιαστος κι' ἀπὸ τὸν Τοῦρκο νᾶσαι
καὶ μόνον ἐπιτρέπεται τὴν πείνα νὰ φοβᾶσαι.

Αὐτὴ ἡ ἀδυσώπητος κι' ἀπάνθρωπος κυρία
χειρότερη κι' ἀφ' τὴν Τουρκία κι' ἀπὸ τὴ Βουλγαρία,
μὰς ἀπειλεῖ στὰ σίγουρα κι' ἀρχίζει νὰ μὰς πνίγη
κι' αὐτὴν θαρρῶ, μωρὲ Μαρῆ,
πῶς ὀρισμένως δὲν μπορεῖ
ὁ Γίγας ν' ἀποφύγη.

Τὰ πάντα τρέμουν τὴν Πυγμὴ
κι' ἐμπρὸς τῆς ὠχριοῦσι,
ἀλλὰ θαρρῶ πῶς τὸ ψομὶ
δὲν θὰ τὴν ὑπακούσῃ.
Τὸ πᾶν, Μαρῆ, θὰ φοβηθῇ
τὴν τόση δύναμὶ τῆς,
κι' ἐκεῖνο μόνον θὰ χαθῇ
καὶ θὰ γελᾷ μαζὺ τῆς.

Ἄν ἡ Πυγμὴ
εἶν' ἀφορμὴ
νὰ τρέμουν τὴν Ἀπόδοσαν οἱ ἀπὸλυτοὶ τῶτα,
κι' ἂν εἴσοφ μὲ μίση οἱ Πάτρια τῶτα,
κι' ἂν ἦδη καὶ ὁ Δούσιανη; ἐκ ταύτης θεραπεύεται
ἡ πείνα πρὸς τὸν ὄλεθρον καὶ ὄλεθρον δὲν τὴν τρέψου.
κι' ἂν ὅσον οὔτω αἰσθανθῆς
τῆς ἀποσιλικαστῶματα,
κῦτταξε νὰ θεραπευθῆς
καὶ μὴν προσμένῃς θανάματα !

Ὁ πόλεμος ποῦ σηάζεσαι, σ' ἐμᾶς θ' ἀργήσῃ νῶρτη.
 Ἄλλα, ποῦ δὲν τὰ καρτερῆς θὰ σ' εὕρουνε τὸ Μάρτη.
 Κι' ὅσο νὰ σὲ θαυμάζουνε
 καὶ νὰ σ' ἐγκωμιάζουνε
 οἱ σύμμαχοι κι' οἱ φίλοι,
 ἀσκινωκάρες πρόκειται νὰ βράξῃς τὸν Ἀπρίλη.

M.— Τὴν πείνα μὴν τὴ σηάζεσαι καθόλου παλαβιάρη.
 Γι' αὐτὴν μὴ φαίνεσαι δευλὸς
 γιὰτ' εἶν' ὁ Πιέρρος ὁ Τραυλὸς
 ποῦ ξαναφέρνει σιτάρι.
 Πλὴν, μὴ σκοτιζέσαι πολὺ
 μέσα σ' αὐτὴν τὴ μέθη,
 οὔτε γιὰ πόσο θὰ πουλῆ
 οὔτε καὶ πῶς τ' ἀλέθει.

**Μαρκῆς ἐμμέτρως ὁμιλῶν
 περὶ τοῦ μπάλου τῶν τρελλῶν.**

Ἄφοῦ λοιπὸν δὲν ἐγίνε χορὸς κανένας ἄλλος
 σ' αὐτὸν τὸν παρακαμάζοντα καὶ φθισιῶντα Δῆμον,
 γιὰ τοὺς τρελλοὺς τῆς πόλεως διωργανάθη μπάλος
 κι' ἐχοροπήδσαν γι' αὐτοὺς αἱ τάξεις τῶν φρονίμων,
 Ἦταν' ιδέα ἔξοχος. Μᾶς ἄρεσ' ὄλουνώνε
 κι' ἐπέτυχε πληρέστατα ὁ μπάλος τοῦ ζουρλωῶνε.

Ὁ Νιφοράτος ὁ Λουκάς κοσμοπολίτης βέρος,
 καὶ ὁ Μεμᾶς ὁ Φαρακλὸς ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος,
 ἐνήργησαν ἀπὸ κοινοῦ κι' εἰργάσθησαν μεγάλως
 καὶ διεξήχθη ζωηρὸς ὑπὲρ τῆς τρέλλας μπάλος
 ἀπάνω σὲ φιλόφρονα εὐεργετῶν πατώματα,
 μέχρι τὰ ξημερώματα.

Σ' αὐτὸν τὸν κόσμον δηλαδὴ
 δὲν ξέρω τί γυρεύουμε!
 Ἀπέλιδες καὶ σοβαροὶ
 γιὰ τοὺς ζουρλοὺς χορεύουμε.
 κι' ἐν ἐποχῇ πολεμικῇ
 ἀρσενικοὶ καὶ θηλυκοὶ
 εἰς βάλς στριφογυρίζομεν
 καὶ φρόνιμα χορεύοντες, ζουρλοὺς ὑποστηρίζομεν.

Μὰ καὶ μ' αὐτὴν τὴν συμφορὰ ποῦρθε στὴν οἰκουμένη,
 καμμία βίδα σὲ μυαλὸ δὲν ἐμεινε σφιμμένη.
 Μὲ τὰ κακὰ ποῦ γέρονται
 ὅλες μολάδες φαίνονται
 κι' ἂν λογικὰ καὶ φρόνιμα μιλεῖς τοῦν ἄλλουνώνε
 σὲ πέρνουν γιὰ ζουρλόνε!

Καλλιεργοῦνται ἄλλως τε, τρέλλες πολλὲς στὸν τόπον,
 γι' αὐτὸ καὶ λίαν ζωηρὸς
 ἐδιεξήχθη ὁ χορὸς
 ὁ τῶν ἀνισορρόπων
 κι' ἐξύπνησε φιλόχορον τὸ αἰσθημα ἐκάστου
 καὶ συγχαίρομεθα θερμῶς τοὺς διοργανωτὰς του.

Τι ἄλλας νὰ ζητήσωμεν τοῦ τόπου θεραπείας,
 ἀφοῦ ἐπέτυχ' ὁ χορὸς τῆς ἀνισορροπίας
 κι' ἀνήλθον αἱ εἰσπράξεις του εἰς σεβαστὸν σημεῖον;
 κι' ἂν πόλεμος μᾶς ἀπειλεῖ,
 χρῆμα συνέργησε πολὺ
 γιὰ τὸ φρενοκομεῖον.

Ἐκ θηλυκῶν κι' ἀρσενικῶν πολλῶν καὶ διαφόρων,
 ἀπὸ νωρὴς ἐγένεσε ἡ σάλα τῶν Ἀπόρων
 καὶ ἀρχισε πόλκα καὶ σοτὶς
 καὶ ἐπὶ τυχάνων θεατῆς
 καὶ βλέπων ἑστῆνη γαστρὰ εἰς βάλς νὰ αἰωροῦνται,
 ἔλεγα γαίρων καὶ γαῖων
 ἰδοὺ ποῦ χάριν τῶν τρελλῶν
 οἱ φρόνιμοι...κινουῦνται,

ἰδιαιτέρως δ' ἔλεγα στὸ Γρήσα τὸν ἀφέντη,
 ἂν δὲν ὑπῆρχανε ζουρλοὶ, δὲν θὰ ὑπῆρχε γλέντι.

Ἐν πάσῃ ζωηρότητι τὸ πρῶτον βάλς ἀρχεῖ
 κι' ἰδοὺ ὁ Ἀγγελόπουλος αὐτὸς ποῦ νομαρχεῖ
 πετιέται πρῶτος χορευτῆς μὲ καλπασμοὺς γενναίους
 κι' ἀκούραστος ὁ γέροντας κατέπληξε τοὺς νέους.
 Καὶ ὅμως ἡ ἀνόρθωσις, τὸν παῖει τὸν καυμένον
 ὡς δῆθεν ὑπερήλικα καὶ προκεχωρημένον,
 π' ἂν ἦταν' νὰ τὸν ἐβλεπε στὸ βάλς πῶς ἐπετοῦσε
 θὰ ἔγνώριζε τὸ σφάλμα τῆς καὶ θὰ τὸν ἐκρατοῦσε.

Μὲς τὸ χορὸ μὴχτύπησαν περισσότερο στὸ μάτι,
 Καμπίτσις, Μπλέσσας, Ντέσιμας, Τσιμάρας καὶ Καππάτοι.
 Κι' ὁ Φαρακλὸς θὰ χορεύε μὲ τέχνη καλλιτέρα
 μὰ λόγφ πῶξήμερανε ἡ Καθαρὴ Δευτέρα
 κι' ἐπρόκειτο τὸ χάραμα νὰ πῆ τῆ Προφητείας,
 ἀπέφυγε ὁ ἄνθρωπος νὰ πέσῃ σ' ἁμαρτίας.

Ἀρχισε πόλκα καὶ σοτὶς
 καὶ βάλς μὲ τυπικότητα
 κι' ἐχόρευ' ὁ Ἀνακριτῆς
 μὲ διορατικότητα
 ποῦ δὲν τὴν ἔχουν ἄλλοι
 ὅταν μπροσιά τους ὁ λειμὼν τῆς εὐτυχίας θάλλει.

Παρόντες ἔλαμψαν ἐκεῖ
 κι' οἱ δύο ἀστυνομικοὶ,
 ἀλλὰ κι' αὐτοὶ ἀπέφυγαν τὸ σκάνδαλον τοῦ σάρτου
 λόγφ ποῦ τοὺς ἀνησυχεῖ τὸ ζήτημα τοῦ ἄρτου
 ποῦ καὶ ζουρλοὶ καὶ φρόνιμοι εἶναι σ' ἀμνηχανία
 πῶς νὰ συμβαίνουν ὅλ' αὐτὰ ἐν τῇ Κεφαλληνίᾳ.

Μέσα στὴ φέστα τὴν τρελλὴ
 ποῦ τὴν ἐστόλισαν πολὺ
 ἀφρόπλαστες κυράδες,
 ἦρθαν κι' ἁμασκάρητοι κι' ἦρθαν καὶ μασκαράδες,
 ἀλλ' ὅσο μὲς τὰ ντόμινα καὶ νάτανε κυρμμένες,
 ἀμέσως τῆς ἐγνώρισα τῆς διὸ καλοδρεμμένες
 κι' ὅσο κι' ἂν αἰσθανώμουνα ἀπὸ τὸ βάλς ζαλάδες
 ἀμέσως τῶπα πῶς αὐτὲς θὰ εἶν' ἡ δυὸ κουνιάδες.

Ἄλλη κυρὰ καμαροτῆ
 ποῦρθε μὲ ντόμινο κι' αὐτὴ
 ὅσο κι' ἂν ἐκρυβώτουνε μέσα στὸ ντόμινό της,
 τῆς εἶπα «Σ' ἀνεγνώρισα. Δὲν κρύβει' ἡ φαιδρότης.»
 Καὶ τέλος πάντων καθεμμιά πῶρχώτουνε κυρμμένη,
 τὴν ἐβλεπα καλλιτέρα παρὰ φανερωμένη.

Τρελλὸ παιγνίδι γίνεται
 κι' ὁ Γρήσας διακρίνεται
 μέσα στὸ μπάλο πρῶτος.
 Ἄλλὰ κι' αὐτὸς ὁ κόκκινος ὁ θηλυκὸς πιερρότος
 ἐσκόρπαε τόση χαρὰ καὶ τόση εὐθυμία
 ποῦ δὲν συναγωνίζεται μὲ δαύτηνε καμμία.
 Κι' ἄλλος πιερρότος κίτρινος, πολὺ χαριτωμένος
 μᾶς ἐζώρησε κι' αὐτὸς, ἀλλὰ συνεσταλμένος.

Κι' ἐκεῖν' ἡ μπροῦνα ἡ γλυκεῖα
 ποῦν' ἡ ματιὰ της καμαριά,
 μὲ ὄζ φορεματάκι,
 ἦτανε τὸ γλυκύτερο τοῦ μπάλου κουρετάκι.
 Κι' αὐτὴ ποῦ τὸ χορὸ τῆς ποιεῖ
 ἔλκεσε κατὰ βλεμμα.
 Μοσκάλες κι' εἶναι δασοτῆς
 ἐπὶ τῆς σεμνότης στέμμα.
 Μὰ καὶ σὴν ἀδελφότητι τῆς ποῦ Νύχτα πορταίνει,
 τ' ἀπόλυσσε τὸ μάτι μου γλυκιάνα νὰ χορταίνει.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΦΙΛ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΕΘΤΗΡΙΟΥ

Διεκρίθη κι' ή κυρία με τὸ σὶξ ἀνάστημά της,
με τὸ κρέμ τὸ φόρεμά της,
με τὰ μαῦρα της μαλλιά,
καὶ πολὺ μ' εὐχαριστοῦσε
ποῦ ψυχρῶς μᾶς ἐκτυτοῦσε
καὶ δὲν ἔβγαζε μιλιά.

Ἀρχετὰ χαριτωμένη
καὶ ή μὴς με τὰ λευκά,
ἀν καὶ κάπως λυπημένη
με τ' ἀγγλογερμανικά.
Καὶ στὸ λουσο καὶ στὸ μπρίο
διεκρίθησαν κι' ή δύο
ἐκ τῆς πέραν συνοικίας.

Διεκρίθη κι' ή κυρία τῆς ὠρίμου ἡλικίας
πῶχει κόρη ζηλευτή
καὶ πρὸς χάριν της στὸν κόσμον ἀναφαίνεται κι' αὐτή.
Διεκρίθησαν ἐπίσης κι' ἄλλα μῆλα καὶ φυρίκια,
διεκρίθ' ή Ἄλφα Βῆτα με τὸ σὶξ γουναρικό,
διεκρίθησαν καὶ κάπρια τῆς Ρωσσίας σχολαρίκια,
σ' ἔν' αὐτὴ εὐγενικό,
κα' ἀφ' τῆ φτώχεια ποῦναι τώρα, εἶπαν κάμποσοι κουτοί,
βρὲ τί κόσμος εἶν' ἐτοῦτος,
νά κρεμῆται τόσος πλοῦτος
καὶ νά λάμπη σ' ἔν' αὐτὴ!

Ἀπὸ τὸ γνωστὸ ζευγάρι
διεκρίθ' ή μιὰ στὴ χάρι
καὶ ή ἄλλη γιὰ τὴ γλύκα.
Διεκρίθη κι' ή Μαρίκα
ή σπουδαία καπελοῦ
κι' ἄλλες ντιστεγεὲ κυράδες
καὶ παντοιοὶ μασκαράδες
ἐκ τοῦ κόσμου τοῦ καλοῦ.

Τέλος πάντων ὅσοι ζῶμεν ἐρη ἴται στ' Ἀγοστόλι,
ἐτιμήσαμε τὸ μπάλο κι' ἐδιακριθίκαμ' ὅλοι
ὡς τὰ μάλα εὐγενεῖς,
κι' ἀδιάκριτος πιστεύω νά μὴν ἦτανε κανεὶς
ἀλλ' ἄν ἦταν καὶ κανένας ποῦ νά μᾶς πρεκτραπῆ,
ἐν ἡμέραις τῶν πολέμων, ποιὸς τολμοῦσε νὰν τὸ πῆ;
Εἰς χορὸν—ὑπὲρ ὑγείας τῶν φρενῶν μας γενομένου—
διεκρίθησαν οἱ πάντες μηδενὸς ἐξαιρουμένου.
Διεκρίθησαν ἐξίσου καὶ χορεύσαντες καὶ μὴ,
διεκρίθησαν κι' ή φίνες
διεκρίθησαν κι' ἐκείνες
ποῦχανε χονδρὸ κορμί,
διεκρίθη ἀπὸ χρόνου γεννηθεῖς ἀρχαιοτάτου
ή βελάδα τοῦ κυρίου Παναγῆ Καβαλεράτου,
διεκρίθη κι' ὁ Κανάκης
ὁ διακριθεὶς πολλάκις
διὰ τὸν χορὸν αὐτοῦ,
διεκρίθη καὶ ὁ Γιούλιος, λατενιέρης τσιφτυτοῦ.

Ὅπως τὸ λοιπὸν σὰς εἶπα καὶ σὰς ξαναλέω πάλι,
ἐξ αἰτίας τοῦ ζουρλωῆν εἶδ' ὁ τόπος καρναβάλι.
Κι' ὅπως συλλογίζεσθ' ὅλοι,
σκέφτομαι κι' ἐγὼ πολὺ,
τί θὰ γίνῃ τ' Ἀγοστόλι
ὅταν λείψουν οἱ ζουρλοὶ!

ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΙΛΟΝ Β. Κ.

Μὲ τῆς μουστάρδας τὰ λουτρά, ἀνόρθωσιν δὲν κάνεις
οὔτε καὶ με τὰ ἔμπλαστρα στὴ βράχι σου ποῦ θάνεις,
καὶ με τοιαῦτα φάρμακα χρῆμα καὶ χρόνο χάνεις.

Ὁ ξεπεσμένος ἄνθρωπος ματαίως κοπιᾶζει,
φιλάς με σιρόπια τοῦ Μάνεση ν' ἀδειάζῃ
καὶ καθημέραν τὸ γιατρὸν γιὰ συνταγὰς νά κράζῃ.

Ἀνόρθωσις δὲν γίνεται, ἀφοῦ κανεὶς τὴν χάση,
μὲ σβανάσματα. Γιατὶς ἀγγεῖο ὁποῦ γαλάσει
δὲν κατορθώνει μάττορας κανένας νά τὸ φτάσῃ.

Μὴ βασανίζεσαι λοιπὸν γιὰ χαλασμένο μέλος
καὶ ἀφήσε το ἦσυχον νά λάβῃ ἕνα τέλος
ὅπως ἀργὰ ἢ γρήγορα κι' ὁ μάγος Βενιζέλος.

Πάφ.

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΑΤΗ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ο ΠΑΝΑΣ

Σὰν νᾶτανε ὁ πόλεμος
πανοῦλα ἢ χολέρα
καὶ νά ἐνσκήψῃ ἐκ Θεοῦ
στὸν κόσμο μιὰν ἡμέρα,
οἱ Εὐρωπαῖοι πρεσβευταὶ
συνήχθησαν στὴ Ρώμη
ὅλοι καθ' ὅλα σύμφωνοι
καὶ με τὴν ἴδια γνώμη,
μ' αἰσθήματα φιλάνθρωπα (!)
κι' ἐν ζήλω ὑπερμέτρῳ,
κι' ἐκάμανε παράκλησι
μπροστὰ στὸν Ἄη Πέτρο.

Κι' εἶπανε « Ἄη Πέτρο μου
κι' ἀφέντη Ἄη Παῦλο,
ἐμεῖς σὰς τὰ πλερώνουμε
καὶ ἔξοδα καὶ ναῦλο,
νά πάτε νά μᾶς φέρετε
στὸν κόσμο τὴν εἰρήνη
νά πάθουνε οἱ σκοτωμοὶ
τὸ κάψιμο, οἱ στεναγμοὶ
οἱ κοπετοὶ κι' οἱ θρήνοι.

Δαμάσετε τὸ Γερμανὸ
καὶ σῦρτε εἰς στὸν οὐρανὸ
νά γένεται μεσῖτες,
τὰ πράγματα νά σιάσουνε
καὶ νά καθησυχάσουνε
καὶ Τοῦρκοι κι' Ἀρβανίτες.»

Κι' ὁ Ἄη Πέτρος ἀπαντᾷ
μέσαθ' ἀπὸ τὸ γύψο,
« Σ' ἐμέναν' ἐπροστρέξετε;
Σὰς πρέπει ἀναιδέστατοι
γὰ ν ε ς νά σὰς ἀλείψω
ποῦρθετε νά μ' ἐμπαίξετε!

Ἐνῶ ἐσεῖς ἐβάλετε
φωτῆλὰ στὴν οἰκουμένη
κι' ὅθεν περάσῃτε τίποτα
στὴ θεοὶ του δὲν μένει,
τώρα μοῦ λέτε στὸ Θεὸ
γιὰ νά μεσολαβήσω
καὶ τὴ φωτῆλὰ π' ἀνάψετε
νά πάω γὰ νά σβύσω!

Μὴ μ' ἔχετε γιὰ παλαβὸ!
Δὲν πάω νά μεσολαβῶ
ἐγὼ γιὰ τὰ γενάτια σας.
Ὅχι! δὲν πάω πούπετα
καὶ βγάλετε τὰ μάτια σας!

Ὅχι δὲν πάω πούπετα!
Ὅλοι σας νά σφαιῆτε
καὶ μεσ' τὸ ἴδια ἔργα σας
μονάχοι νά καῆτε,
λησται, φονηάδες ἐμπρησται
τῶν ἀδυνάτων. Κλέφτες!
Ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ
χαθῆτε, θεομπαλχτες!

Τῆς ἴδies τῆς παράκλησης
εἶχα κι' ἀπὸ τὸν Πάππα
μὰ κι' ἐκεῖ οὐδ' ἐν ἴσῳ
κι' ὀρθὰ κορτὰ τοῦ ἑλῆ.
Κι' ὁ τοῖος Δεσποτῆς ἦν ἡσπᾶ
μοῦ πῆ τὰ ἴδια πᾶλι,
θὰ βάλω τὸν ματσομάδου
τὰ γένη νὰν τοῦ βγάλῃ.»

Α'.
Ἀπὸ τὴν Πόλι ὁ Πανᾶς,
εἶναι φευγάτος ἤδη
καὶ πρῶτο ποῦ μοῦ τῶπανε
μ' ἔξωσε μαῦρο φεῖδι.

Μόλις ἐπῆα στὸ χωρὶδὸ
εἶπα τῆ γυναικὸς μου:
σήκω γυναῖκα κι' ἔφτασε
ὁ χαλασμός τοῦ κόσμου.

Πέταξε κάτου τῆ φρασκῆς
ποῦ πλῆς, καὶ τῆ ταντέλες
κι' ἐτοιμάσέ μου σάβρακα,
τσουράκια καὶ φανέλες.

Τὰ πράγματα τριγύρω μου
ὅλα τὰ βλέπω βοῦρκο,
γιατὶ ὁ Ρῶσσοσ ἀρχηγὸς
τοῦ Συμβουλίου, Τοῦρκο,
ἐδήλωσε ὀρθὰ κορτὰ
πῶς ἀπαιτεῖ τὴν Πόλι,
οἱ Σλαῦοι νότου καὶ βορρᾶ,
(μωρὲ τουπὲ, τὸ μασκαρᾶ!)
νά ἐνωθοῦνε ὅλοι.

Ὁ Δόρδος Κίτσορε ἀπὸ δῶ,
τὸν λόγον συνεχίζει
καὶ λέει πῶς ὁ πόλεμος
τὴν ἀνοίξει ἀρχίζει.

Κι' ὁ Μπέτμαν Χόλβει ἀπὸ κει
μ' ὅλους τὰς σχέσεις θλάσας,
ἐμόλυσ' ὑποβρύχια
εἰς ὅλας τὰς θαλάσσας.

Τώρα λοιπὸν ποῦ κι' ὁ Πανᾶς
ἐμίσειν' ἀφ' τὴν Πόλι,
ἐτοιμοὶ γιὰ τὸν πόλεμον
θὰ πῆ πῶς εἶμαστ' ὅλοι.

Κι' Ἕλληνας, Σέρβοι κι' Ἴταλοι
καὶ Βλάχοι καὶ Βουλγάροι,
ἀπὸ στὸ γέρω μπαμπαλῆ
θὰ γένουμε κουβάρια.

Β'.
Ἀπάνου ποῦ μᾶς ἤρθανε
τὰ φοβερά σπαβέντα
κι' ἐκόπημε τὸ αἷμα μου
μὲ τ' ἀνακονωθέντα,
πῶς στὰς Ἀθήνας ὁ Πανᾶς
δρομαῖος ἀφινεῖται
καὶ τὴν ἱκανοποίησιν
ὁ μπαμπαλῆς ἀρνεῖται,
μὰ τὴν ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ
ἤρθε στὸν ἑαυτὸ του
τοῦ Πέραν ὁ διευθυντῆς
κι' ἔβαλε τὸ παλτό του
καὶ τὴ μεγάλη του στολή,
καὶ πορευθεὶς ἐν βίᾳ,
ἐξήτησ' ἀφ' τὸν Τσαμαδὸ
(ἄς ἤμουνα νὰν τότε γδῶ!)
συγγνώμη στὴν Πρεσβεία.

Κανεὶς δὲν ξέρει βρὲ παιδιὰ
ποῦ πᾶει, ποῦ πορεύει!
Ἐπῆτε μὰ νά δὲ ἀγῶ
ὁ σκίλλος ἀπὸ τὸ ἐγὼ
συγγνώμη νά γυροῦν;
ἔτσι τὰ παιδιὰ τῶν ὀρθῶν
γιὰ λίγον ἢ πολλὴν καιρὸν,
καὶ τὸς κᾶθ' ἑαυτοῦ
μὰ γὰ...ἀπόμα σημάζουμε!

ZIZANION

ΣΤΟ ΓΙΓΑ

"Ετσι σὲ θέλω πάντοτε
γὰ νὰ σὲ βλέπω Γίγα,
ποτὲ ἀφ' τὸ μονοῦ σου
νὰ μὴν περνᾷ μὴνᾶ!

"Ετσι σὲ θέλω πάντοτε
φύλαξ φρουρὸς τοῦ Κράτους.
Καμπόσοι ποῦ σηκώνουνε
κ' ἀπλώνουν τὴν δρᾶ τους
ἢ ὄπουργός
ἢ στρατηγός,
μὰ ἢ Ἐπιτελάρχης,
ὄποιος κ' ἂν εἶναι δηλαδὴ
μεγάλος Πατριάρχης,
χτύπα τους κατακέφαλα
μὲ τὴν πυγμὴ σου Γίγα
νὰ μάθουνε γι' ἄλλη φορὰ
νὰ μὴν ἀπλώνουν τὴν δρᾶ
καὶ νάχουν λόγια λίγα!

x.

Η ΠΙΑΝΙΣΤΑ

Σὰν' ἀπ' τὸ σπῆι σου περιῶ,
καὶ σὺ παίζεις τὸ πιάνο,
ἀπὸ τὴν γλύκα τὴν πολλή
τὸ λογικὸ μου χάνω.

"Οταν διαβαίνω βιαστικὸς,
ἀμέσως σιαματῶ
κ' ἂν λάξῃ νάμαι νησιτικὸς
μὲ μονοικὴ χορῶν.

"Απὸ τὰ πέτρινα κ' ἐδῶ
ἐγίνηνες δασκάλα
γιατ' ἀνιβαίνεις σὰ λαγὼς
τοῦ πιάνου σου τὴ σκάλα.

Καὶ τόσον ἐπροόδεψες
σὸ πιάνο σου πιανίστα,
ποῦ κάθε βράδυ μᾶς ξυπνᾷς
δούσε μᾶς πᾶνει νῆστα.

Π. Β.

ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

Σὲ τούτη τῇ σαρακοστῇ
ὄλοι θὰ μείνουμε πιστοὶ
ἀπ' ἀνωτέρα βία
κ' ὄχι μονάχ' ἀπ' ἀρτυμὴ
ἀλλὰ πολλοὶ κ' ἀπὸ ψωμί
θὰ κάνουμε νηστεία!

"Ἐν ὄσῳ ὁ πόλεμος κρατῆ
θὰ γίνῃ σ' ὄλους μας αὐτῇ
σὰν τοῦ παππᾶ τῆ φλάσκα
ἀτέλεστη καὶ τρομερῇ...
Κι' ἔτ' οὐτ' ἐφέτος ἡ Δαμπερῆ
οὔτε τοῦ χρόνου Πάσκα!

CHEF

ΤΟ ΨΩΜΙ

Οἱ ὄψωμοι
γὰ τὸ ψωμί
ἂν εἶν' αἰτία κ' ἀφορμὴ
οἱ φουῆροι ποῦ δὲν ψένουν,
καὶ νηστικοὶ
μοῦρα κακῆ,
τεμπέληδες κ' ἐργατικοὶ
μέρες πολλὲς νὰ μένουν,
ἄς τὴν ὄψωσον τὴν τιμῇ,
μονάχα παστρικά ψωμί
ὁ φαῆρος τους νὰ βγάγῃ
καὶ μὲς τὸ στάρι χῶματα,
σκουβόπορους σαρώματα
κάνενα νὰ μὴ βάνῃ.

Εἶναι σιγμὴ
μὲ τὸ ψωμί
ποῦ πάντες θὰ γλύτῶσουνε,
ἀλλ' ὄχι καὶ μονάχοι τους
νὰ σπένγουν σὸ στόμαχι τους
σκοῦβες γὰ νὰ φυτρώσουνε;

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

"Ἄς ἐλπίζωμεν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ
ἄρτου, μετὰ τὴν προχθεσινὴν ἀστυνομικὴν
διάταξιν, τὴν κατὰ πέντε λεπτὰ
ὄψουσαν τὴν τιμὴν του, ἐλύθη προ-
σωρινῶς τοῦλάχιστον.

"Ἐν τῇ ἐξελεύσει τοῦ ζητήματος, ἐξέ-
λιξεν ἤτις χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς ἐκρή-
ξεως σχεδὸν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου
αἱ διάφοροι ἀρχαί, σπουδαῖον ῥόλον,
ἐκάστη κατὰ τὴν ἀντίληψίν της ἐπαίξαν
μόνον δὲ ὁ λαὸς ἤρθετο νὰ παύσῃ τὸν
ῥόλον τοῦ βωβροῦ προσώπου.

"Ἐκείνη ἔμως ἦς αἱ διαθέσεις καὶ
αἱ ἐνέργειαι παρεξηγήθησαν, ὑπῆρξεν
ἡ Δημοτικὴ ἀρχή.

"Ὁ κόσμος ὄλως ἀδίκως ἐθεώρει αὐ-
τὴν ὡς ἀδιαφοροῦσαν καὶ ἀδρανοῦσαν
διὰ τὴν κατάστασιν καθότι αὐτὴ ἐκτὸς
τῶν ἐνεργειῶν καὶ προσπαθειῶν ἄς κα-
τέβαλε διὰ προμήθειαν σίτου, χωρὶς
ὄχι μόνον ὑποχρέωσιν νὰ ἔχῃ, ἀλλ' οὐ-
δὲ κἂν δικαίωμα νὰ ἐπεμβαίη εἰς ζητή-
ματα διαφεύγοντα τὴν δικαιοδοσίαν
της καὶ μὲ κίνδυνον ἀκόμη διὰ νὰ ἐπι-
τιμηθῇ ὑπὸ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς,
εἰς ἐπανειλημμένας παρ' αὐτῇ προέδῃ
ἐνεργείας, καὶ δι' ἀναφορῶν της, κατ'
ἐπανάληψιν ἐτόνισε τὸ κρίσιμον τῆς κα-
ταστάσεως καὶ ὑπέδειξε τοὺς κινδύνους
οὓς δύναται νὰ ἐγκυμονήσῃ αὐτῇ.

"Ἀποτέλεσμα δὲ τῆς τελευταίας πρὸς
τὴν Νομαρχίαν ἀναφορᾶς της καὶ τῶν
ἐκ παραλλήλου πρὸς τὸν διευθυντὴν
τῆς Ἀστυνομίας παραστάσεων ἐπιτρο-
πῆς ἐκ μελῶν τοῦ Συνδέσμου, ὑπῆρξεν
ἡ ἐκδοσις τῆς γνωστῆς Ἀστυνομικῆς
διατάξεως ἣτις ποιάν τινα λῶσιν δίδει
εἰς τὸ ζήτημα.

Ἄδεν νὰ δηλογηθῇ, ὅτι καὶ ἡ Νομα-
ρχία καὶ ὁ Δήμαρχος καὶ ἡ Ἀστυνομία
εἰργάσθησαν ἐφ' ὅσον ἠδύνατο ὑπὲρ
τῆς ἐπιλύσεως του. Τὸ ζήτημα ὄμως
ἦτο καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἴηαι ἀκανθώδες.

Καὶ τὰ ἰσαύτα, ἔχουν ἀνάγκην ἂν
θρόπων οὐχὶ μετριωπαθῶν καὶ ἐφεκτι-
κῶν. Ἐχουν ἀνάγκην ῥιψοκινδύνων, ἀ-
ποφασιστικῶν, ἰκανῶν τέλος νὰ πρω-
τοστατήσωσιν εἰς ζήτημα τὸ ὅποιον ἴσως
δυσαρεστήσῃ μὲν ὀλίγους ἀλλὰ θὰ σώ-
σῃ τοὺς πολλοὺς.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Κυρία.

Μαρίαν Βουτινᾶ χίραν Ἰωάννου
Μποφιλᾶτου, ἐπιτροπὸν τῶν ἀνηλικῶν
τέκνων τοῦ ἀποβιώσαντος Ἰωάννου
Ραζῆ Λιοσάτου.

Ἀξιότιμος Κυρία.

Δηλοῦμεν διὰ ταύτης μας, ὅτι ἐλάβομεν
παρὰ τοῦ γαμβροῦ σας κ. Σπυρίδωνος
Δ. Τυπάλδου (Σουδιά) διὰ τὴν προξενη-
θεῖσαν ζημίαν εἰς τὴν οἰκίαν μας ἐν
ὄσῳ Δεδοσσέτου, δραχμὰς τριακοσίας
καὶ οὐχὶ χιλίας τριακοσίας ὡς ψευδῶς
σας εἶπεν ὅτι μᾶς ἐμέτρῃσεν διὰ λ) μὸν
σας ὡς ἐπιτρόπου τῶν ἀνηλικῶν.

Ἡ ἐκτιμηθεῖσα ζημία δὲν ὑπερέδῃ
τὰς τριακοσίας δραχμὰς, συνεπῶς μᾶς
ἦτο ἀδύνατον, λόγῳ τοῦ χαρακτήρος
μας, νὰ κερδοσκοπήσωμεν ἐπὶ περιουσί-
ας ὄρφανῶν.

Ταῦτα πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερο-
μένων καὶ ὁμῶν.

Μετὰ πλείστης ὑπολήψεως.

ΣΠΥΡΟΣ Γ. ΤΡΑΥΟΣ
ΜΑΡΙΚΑ Σ. ΤΡΑΥΛΟΥ.

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

(Μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.)

Ἐγαστ. Φιοραβάντες Ρυγιάς Γαστᾶ (Χα-
λιώτα) - Κροντ. Σακάρε, Ἐλένη Τσακα-
του Νεοχώρων - Εὐστ. Παρολίτος Σοφία
Ποργουλάτου (Βαλοσαμάτα) - Παῦλ. Τουμά-
σης Εὐαγγελία Γέμου (Μαντζαβιτάτα) - Στρω
Μπαλτασιῶς Χρυσάνθη Παυλάτου (Δειλη-
νάτα) - Εὐαγγ. Μαγδαληνὸς Ὀλυβία Λορεν-
τζάτου (Ἀρ. σπτόλιον) - Μιχ. Μπαζιγὸς Σοφί

α Γιανᾶτου (Δειληνάτα) - Ἡρακλ. Παραμπα-
σιῶς Εἰρήνη Κανάκη (Ἀργοστόλιον) - Στρω.
Μωραΐτης Κρυστάλεια Σουδιά (Ληξούριον) -
Πλάτων Τουλιᾶτος Ἀγγελικὴ Βασιλάτου
(Βασιλικάδες) - Χαροῦ. Γασπαράτος Διονυσία
Ἀντωνάτου (Δειληνάτα) - Γεράσ. Κοφογεῖλης
Διαμαντίνα Καγκελάρη (Ἀλευράτα Σάμης.)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΚΡΙΣΕΙΣ

— Κατὰ τὴν 21 ἡν Φεβρουαρίου,
ἡμέραν τοῦ ἔορτασμοῦ τῆς ἀπελευθερώ-
σεως τῶν Ἰωαννίνων, θὰ ἐπαναληφθῇ
ὁ ἔρανος τῶν σημαῖων, ἔπερ τῶν οἰκο-
γενειῶν τῶν πεσόντων ἐν τοῖς πολέμοις.

— Ποῖα καὶ δίκαια παράπονα ἐγεί-
ρονται ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ
τὴν ἐλεεινὴν κατάστασιν τῆς ὁδοῦ Κρα-
ναίας — Ἀσπρογέρακος, ὡς καὶ διὰ τὴν
ἀθλιότητα τῶν ὄπισθεν ὄντων.

— Ἐπιστῶμεν παρακλητικῶς τὴν
προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων.

— Ἡ μαῖρος κοιλοῦρες τὰς ὁποίας
παράγει ἀπὸ προχθὲς τὸ Δημοτικὸν Ἄρ-
τοποιεῖον, εἶναι ὁμολογουμένως πολὺ
καλαί.

— Ἐὰν δὲν νοθευθῇ κατόπιν ἡ ποι-
ότης των, θὰ εὐχαριστήσωμεν πολὺ τὸν
κόσμον κατασκευάζοντες ταύτας.

— Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην εἰς τὸ
χωρίον Βαλοσαμάτα, ὁ Σπ. Τετρενὲς ἐτ-
ρανεύματις διὰ μαχαίρας σοβαρῶς εἰς τὸ
στήθος τὸν Μαρίον Καλογρηάτον.

Ἐὸ δρᾶστης δὲν συνελήφθη.

— Σήμερον τῶν Ἁγίων Θεοδώρων
δὲν ἐορτάζει ὁ πρωτοδικὴς κ. Θ. Ἀσ-
προγέρακος.

— Δούς τὰς ἐξετάσεις του, ἐπέστρεψεν
ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Ἰωάννης Π. Μακρῆς
ἵνα ἐξακρίσῃ ἐνταῦθα τὸ ἐπάγγελμα τοῦ
δικηγόρου.

— Ἀφίκετο ἐκ Γερμανίας ἡ κυρία Δ.
Μήλλα τὸ γένος Τοῦλ.

— Τὴν πρωίαν τῆς Πέμπτης, μεταβάς
ὁ κ. Μπλέσας εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ
του κ. Ἀνδρ. Κοσμετάτου, ἀνεκάλυψεν
ὅτι κλέπται εἰσελθόντες εἰς τὸν κήπον
ἀφῆρσαν ἀπαντὰς τοὺς μολυβδοσωλή-
νας τοῦ ὕδατος, καὶ κατήγγειλεν τὴν
πράξιν.

— Κατὰ τὴν διεξαχθεῖσαν δημοπρα-
σίαν τῶν ἐξωστῶν τῶν Δημ. ἐργαστηρί-
ων, τελευταῖος μειοδότης ἀνεδείχθη ὁ
ἐργολάβος Π. Βλάχος μὲ 16 τοῖς ἑκατὸ
ἐπὶ ἔλαττον.

— Συλλυπούμεθα θερμῶς τὸν ἀγαπῆ
τὸν συμπολίτην κ. Γεώργιον Ἄννινον
διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἐπταετοῦς υἱοῦ
του Σπυρίδωνος.

— Ἀπεβίωσεν ἐνταῦθα καὶ ἐτάφη εἰς
Περατᾶτα ἡ ἀγαθὴ κόρη Μαρία Ἀρσέ-
νη ἀνεψιὰ τοῦ κ. Δημοσθ. Μαρκοπούλου
ὄν μετὰ τῶν λοιπῶν συγγενῶν συλλυ-
πούμεθα.

— Ἀπεβίωσεν ἐν Ληξουρίῳ ἡ ἀγα-
θὴ κόρη Ζήλη Ἀραβαντινοῦ ἐν τῇ ἡ-
λευτῇ ἡλικίᾳ τῶν 22 ἐτῶν. Συλλυπού-
μεθα τοὺς συγγενεῖς.

— Ἐπίσης εἰς Τσελεντάτα ἀπεβίωσεν
ὁ ἀγαθὸς νέος Γαβριὴλ Ἰωάννου Τσε-
λέντης ἀπόφοιτος τοῦ Γυμνασίου.

— Ὑπερῆρος ἀπεβίωσε καὶ ἐτάφη
τὴν Πέμπτην ὁ ἀγαθὸς συμπολίτης
Βίκτωρ Χοιδᾶς.

— Τὸ Δημοτικὸν καφετεῖον ἀναλαμβί-
νει παραγγελίας γλυκισμάτων μὲ τιμὰς
συμπεροούσας.

— Γίνεται γνωστὸν ὅτι εἰς τὴν Μο-
νήν Μηνιατίων ἡ λειτουργία καθ' ἐ-
κάστην Κυριακὴν ἀρχεῖται τὴν 8 ἡν π.μ.
αἱ δὲ ἀκολουθίαι τῶν Χαιρετισμῶν τὰς
4.μ.μ.

— Τὸ Ὑποδηματοποιεῖον Π. Βουτι-
νᾶ ἐπρομηθεύθη ὅλα τὰ νέα δέρματα,
μαῦρα καὶ βερνὶ.

— Ἐνοικιάζονται ἀποθήκαι μετὰ δύο
γραφεῖων εἰς τὸ ἰσόγειον τῆς οἰκίας ἀδε-
λφῶν Α. Ἰγγλέση παρὰ τὴν Μισοσπο-
ρίτισσαν. Πληροφορία παρὰ τῷ κ.
Διομ. Σπινέλη.

Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς καὶ ἐγκαρδί-
ως πάντας τοὺς ὄψωσῆποτε συμμερισ-
θέντας τὴν ὀδύνην καὶ τὸ πένθος ἡμῶν
ἐπὶ τῷ προῶφθ θανάτῳ τῆς προσφιλοῦς
μας ἀδελφῆς Μαρίας Α. Ἀρσένης.

Οἱ ἀδελφοὶ Α. Ἀρσένη
Γεώργ. Ραυτοπούλου.

ΤΑ ΝΥΚΤΕΡΙΝΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Η ΗΤΤΑ ΤΩΝ ΡΩΣΣΩΝ

ΡΩΜΗ— Βεβαιούται ὅτι οἱ
Ρῶσοι κατὰ τὰς τελευταίας
μάχας εἰς τὴν ἀνατολικὴν Πρω-
σσίαν, ἀπώλεσαν πενήντα χιλι-
άδας ἀιχμαλώτους, συνετρίβη-
σαν δὲ ἐνδεκα ὀλόκληροι ὄψω-
σικαὶ μεραρχίαι.

Οἱ Γερμανοὶ, εἶναι βεβαιω-
μένοι ὅτι τοὺς ἐκίρριευσαν σα-
ράντα τηλεβόλα καὶ ἐξήντα πο-
λυβόλα, ἐξακολούθησαν δὲ κα-
ταδιώκοντες τὴν ὄψωσικὴν στ-
ρατιὰν μετὰ μεγάλης ἀποφασί-
στικότητος.

ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ ΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ

ΡΩΜΗ— Τηλεγραφοῦσιν ἐκ
Παρισίων, ὅτι τὰ Γαλλικὰ στ-
ρατεύματα ἐσημείωσαν σημαν-
τικὰς ἐπιτυχίας εἰς διάφορα
σημεῖα, ἀποκρούσαντα ἀποτε-
λεσματικῶς τὰς ἐπιθέσεις τῶν
Γερμανῶν.

ΝΙΚΑΙ ΤΩΝ ΑΥΣΤΡΙΑΚΩΝ

ΡΩΜΗ— Ἐπίσημα ἀνακοι-
νωθέντα βεβαιούσιν ὅτι οἱ Αὐ-
στριακοὶ καταδιώξαντες τοὺς
Ρῶσσοι, ἀνεκατέλαβον τὸ
Τσέρνοβιτς καὶ Καλομέα, πλεῖ-
στα δ' ἄλλα στρατηγικὰ σημεῖα

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ— Οἱ Τούρκοι ἀπέ-
στ-ασαν μέγα μέρος τοῦ ἐν Συ-
ρία στρατοῦ καὶ μετέφερον τοῦ
τον εἰς τὴν Κασπίαν θάλασσαν
κατὰ τῶν Ρῶσσων.

ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ

ΡΩΜΗ— Γαλλικὰ ἀεροπλᾶ
να ἐπετέθησαν τῶν Ἀλσατι-
κῶν πόλεων καὶ ἐπέφερον με-
γάλας ζημίας εἰς τὰ στρατιω-
τικὰ κτίρια.

ΠΟΤΕ ΘΑ ΛΗΞΗ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ— Ὁ ὀ-
πουργὸς τῶν στρατιωτι-
κῶν ἐδήλωσεν ἐν ἀγορεύ-
σει του, ὅτι πόλεμος θὰ
λήξῃ μετὰ τὴν ἀπελευθε-
ρωσιν τῆς Εὐρώπης, τὴν
πυλινρόθωσιν τοῦ Βελγί-
ου καὶ τὴν ἀνάκτησιν τῆς
Ἀλσατίας καὶ Ἀωραίνης

Η ΕΛΛΑΣ ΔΕΝ ΘΑ ΠΟΛΕΜΗΣΗ

Εὐχαρῶμεν
παρὰ τῇ Κυβερνήσει πρὸ
καὶ τῶν κεντρικῶν ἐπιτελικῶν
ἢ Ἑλλάς δὲν θὰ ἀναμειχ-
θῇ ἐν τῷ πολέμῳ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ «ΖΙΖΑΝΙΟΥ»